

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/62/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317203285
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8317203285.2

Uznesenie

Okresný súd Humenné v právnej veci žalobkyne (v pôvodnom konaní žalovanej): A. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX X. Č.. XX, zastúpenej advokátom Mgr. Ivanom Chvostekom, so sídlom Štefánikova 17, 066 01 Humenné, proti žalovanému (v pôvodnom konaní žalobcovi): Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 01 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, o obnovu konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Ro/628/2013, takto

rozhodol:

Súd žalobu o obnovu konania odmieta.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalobkyni, o výške ktorých rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 20.3.2017 na Okresný súd Humenné žalobu na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Ro/628/2013, kde bol vydaný platobný rozkaz zo dňa 20.2.2014. Týmto platobným rozkazom súd uložil odporčkyni, aby zaplatila navrhovateľovi sumu 1454,81 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 1236,07 Eur od 20.11.2013 do zaplataenia, nahradila trovy konania vo výške 87,- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 190,02 Eur právnenmu zástupcovi navrhovateľa. Platobný rozkaz sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 19.3.2014. V žalobe uviedla, že ju podáva podľa § 397 písm. a) CSP, pretože sú tu dôkazy, skutočnosti, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zo žaloby doručenej súdu 29.11.2013 v konaní o zaplataenie 1454,81 Eur s príslušenstvom vyplýva, že navrhovateľ uzavrel dňa 22.7.2009 s odporckynou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú úverové podmienky. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1400,- Eur odporckovi-spotrebiteľovi. Uvedený úver sa odporca zaviazal vrátiť v 60-tich mesačných splátkach po 43,08 Eur, to je celkovo mala zaplataiť sumu 2584,80 Eur, kedy navýšenie predstavuje sumu 1184,80 Eur oproti poskytnutej čiastke úveru vo výške 1400,- Eur. Zo žaloby vyplýva, že odporckynä uhradila navrhovateľovi do podania žaloby sumu 1340,77 Eur. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove uznesenie zo dňa 30.4.2013 sp. zn. 20Co/15/2013.

Podaním doručeným súdu 20.4.2017 žalobkyňa doplnila žalobu o obnovu konania aj dôvodom podľa § 397 písm. e) CSP s poukazom na to, že podľa Zákona č. 416/2004 o úradnom vestníku Európskej únie o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stálo známym každému, koho sa týka, domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva Európskej únie vyvrátiteľné (§ 2 ods. 1). Poukázal na rozsudok ESD -spojené prípady C-240/98-C-244/98 Oceáno Grupo Editoria SA a poukázal aj na rozsudok ESD C-473/00. Podľa žalovanej vydaný platobný rozkaz je v rozpore s uvedenými rozhodnutiami ESD. Žalobkyňa bližšie nešpecifikovala dôvody podľa § 397 písm. a) CSP.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, a to z dôvodu, že obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý však možno uplatniť len za podmienok stanovených v zákone. Poukázal, že žalobkyňa v žalobe žiadnym spôsobom nespochybňuje nedostatočné zistenie skutkového stavu, ale napáda, že konajúci súd nemal platobný rozkaz nikdy vydať z dôvodu, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Tu poukázal na pôvodné znenie § 172 ods. 9 OSP, ktorý ukladá súdu ex offio skúmať či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky tým, že súd vydal platobný rozkaz, zároveň skúmal, či zmluva má neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa nevyužila svoje zákonné právo a nepodala riadny opravný prostriedok odpor, tak ako jej to umožňoval zákon, nemožno teda hovoriť, že bez svojej viny nemohla použiť nejaké dôvody alebo skutočnosti v pôvodnom konaní. To, že nepodala odpor, túto skutočnosť nepotvrďuje. Čo sa týka namietaného dôvodu § 397 písm. a) CSP, tu poukázal na to, že rozhodnutie je záväzné a nezmeniteľné a je to záruka právnej istoty v každom právnom štáte. Opätovne uviedol, že žalobca v samotnej žalobe konkrétne neuviedol, nepopísal ani neoznačil žiadny dôvod podľa § 397 písm. a). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR R48/2000 vyplýva, že skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú (rovnakú) právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania z tohto dôvodu. Tu uviedol aj uznesenie Okresného súdu Prešov 9C/86/2013.

Čo sa týka namietaného dôvodu podľa § 397 písm. e) CSP, tu poukázal predovšetkým na to, že bolo podané až po 3-ročnej objektívnej prekluzívnej lehote podľa § 403 ods. 2 s tým, že žalovaná nemôže poukazovať na akékoľvek rozhodnutia súdneho dvora, ale má uviesť len rozhodnutie o nároku medzi tými istými účastníkmi konania ako rozhodoval vnútroštátny súd, nemôže ísť o všeobecné rozhodnutie, ktoré nemá žiadny vzťah k účastníkom tohto vnútroštátneho sporu. Taktiež samotné vedenie exekučného konania na základe právoplatného platobného rozkazu ako exekučného titulu nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Žiadal teda žalobu zamietnuť z dôvodu, že bol podaný oneskorene po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty podľa § 403 ods. 1, ktorá začala plynúť žalobcovi dňom doručenia platobného rozkazu č. k. 5Ro/628/2013 a taktiež z dôvodu, že žalovaná nepreukázala skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní.

Na pojednávaní súdu dňa 08.09.2017 právny zástupca žalovaného zotrval na svojom písomnom vyjadrení, žiadal žalobu zamietnuť a okrem toho poukázal na to, že podanie žalobkyne z 20.3.2017 bolo podané po 3-ročnej objektívnej lehote a nespĺňa náležitosti žaloby na obnovu konania a rovnako ani prvé podanie - žaloba.

Poukázal na obdobný právny názor akým sa bráni uvedeným uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/229/2013, kde sa Krajský súd v Prešove stotožnil s právnym názorom žalobcu a žalobu na obnovu konania zamietol.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 21Csp/62/2017 zo dňa 08.09.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovanému (Home Credit Slovakia, a.s.) priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalobkyňa podala proti tomuto rozsudku odvolenie.

4. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 9Co/155/2017 zo dňa 06.11.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že žalobu zamietol predovšetkým preto, že bola podaná oneskorene, v takomto prípade podľa § 413 CSP platí, že súd má rozhodnúť uznesením, a to tak, že žalobu odmieta, nie zamietla. Dôsledky odmietnutia a zamietnutia žaloby sú pre stranu sporu, ktorej sa rozhodovací proces súdu týka rozdielne a preto nie je možné ich zamieňať. Súd prvej inštancie na jednej strane konštatoval neexistenciu dôvodov pre povolenie obnovy konania, respektíve ich nepreukázanie súčasne konštatujúc to, že prioritným dôvodom zamietnutia žaloby bolo to, že podaná bola oneskorene. Za tejto situácie nezostávalo odvolaciemu súdu iné ako rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a rozhodne. V prípade, že opätovne dospeje k záveru o tom, že žaloba bola podaná oneskorene, uznesením žalobu odmietne. Pokiaľ aj s prihliadnutím na odvolacie dôvody bude mať za to, že žaloba bola podaná včas, rozsudkom buď obnovu konania povolí alebo žalobu zamietne. Pri označení strán sporu bude vychádzať z právnej úpravy danej Civilným sporovým poriadkom, v zmysle ktorej strana, v neprospech ktorej bolo v pôvodnom konaní vydané rozhodnutie je tým subjektom, ktorý môže podať žalobu na obnovu konania a v konaní o obnove konania má postavenie žalobcu.

5. Na pojednávanie nariadené na deň 15.02.2019 sa nedostavila žalobkyňa, jej právny zástupca ani žalovaný, predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené.

6. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 398 CSP, žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 404 CSP, za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak

- a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,
- b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo
- c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

Podľa § 413 ods. 1 CSP,

Súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20181212>> alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

Podľa § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

Podľa § 415 ods. 1 CSP, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 1 zák. č. 416/2004 Z.z. o Úradnom vestníku Európskej únie z 24.06.2004 právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie alebo v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev (ďalej len "úradný vestník") sú v súlade s medzinárodnými zmluvami účinné na území Slovenskej republiky.

Podľa § 2 ods.1 cit. zák. o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené, platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka; domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná.

7. Po posúdení žaloby na povolenie obnovy konania, súd žalobu odmietol, predovšetkým z dôvodu, že žaloba na obnovu konania podala žalobkyňa po uplynutí subjektívnej 3-mesačnej lehoty podľa § 403 ods. 1. Súd sa stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Prešove v inej právnej veci sp. zn. 11C/191/2014 OS Prešov, resp. 13Co/229/2015-136 uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 9.3.2016. Pokiaľ bol vydaný platobný rozkaz o ktorom bolo rozhodnuté v skrátanom konaní, aj keby nebol zákonný, nie je na vinu spotrebiteľa pokiaľ v danom čase nevie o svojich právach ako spotrebiteľa dozvie sa o nich neskôr. Samotné tvrdenie, že platobný rozkaz bol vydaný v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p., keďže zmluva, na základe ktorej bol nárok uplatnený obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky, tu žalobkyňa žiadnym spôsobom nekonkretizovala dobu kedy sa mala dozvedieť o týchto skutočnostiach, a to aj napriek tomu, že podľa § 406 musí žaloba obsahovať aj tieto skutočnosti a tvrdenia. Žaloba bola v tomto prípade podaná po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej subjektívnej lehoty.

V úradnom vestníku EÚ ako to aj sám udáva právny zástupca žalobkyne podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 406/2004 sa zverejňujú aj všetky rozsudky ESD a preto platí fikcia o tom, že ich zverejnením tam sa o nich mohla dozvedieť aj žalobkyňa. Uvedené rozsudky z rokov 2000 a 2002, pričom návrh na obnovu konania bol podaný po ich zverejnení, teda po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Súd tu poukazuje na to, že v samotnej žalobe tento dôvod obnovy § 397 písm. e) žalobkyňa ani nenamietala, urobila tak až vo svojom vyjadrení doručenom súdu 20.4.2017 t. j. viac ako 3 roky po právoplatnosti platobného rozkazu. Trojmesačná subjektívna prekluzívna lehota jej teda uplynula. Uvedená Európska judikatúra pritom poukazuje na to, že súdy majú povinnosť ex offio skúmať nekalú povahu zmluvnej podmienky, čo však bolo implementované aj do našej legislatívy či už v § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka alebo v § 153 ods. 3 a § 172 ods. 9 O.s.p. vtedy platného. Podľa § 172 ods. 9 O.s.p. bolo na posúdení súdu ako vyhodnotí návrh na vydanie platobného rozkazu a pokiaľ má za to, že neexistujú nekalé zmluvné podmienky, vydá platobný rozkaz. Dôležité je taktiež, že žalovaná mala právo podať v stanovenej lehote odpor proti platobnému rozkazu, čo však neurobila, a to aj napriek už existujúcim rozhodnutiam ESD.

8. Ak bolo vydané rozhodnutie okresného súdu v čase, kedy boli rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré odkazuje žalobkyňa zverejnené v Úradnom vestníku EÚ, ako aj v Zbierke súdnych rozhodnutí Súdneho dvora EÚ a aj na internete, pričom tieto sú pre Slovenskú republiku právne záväzné už od 01.05.2004, kedy sa Slovenská republika stala členským štátom Európskej únie, mohla žalobkyňa objektívne túto skutočnosť namietat už v odpore proti platobnému rozkazu, pretože o nich mohla objektívne vedieť nielen od preukázateľného dátumu zverejnenia rozhodnutí Súdneho dvora v Úradnom vestníku EÚ, v ktorom je každé rozhodnutie publikované, príp. uplynutím dvadsiateho dňa od jeho zverejnenia, kedy sa takéto rozhodnutie stáva záväzným pre každú fyzickú, ako aj právnickú osobu, ale najmä z dôvodu ich právnej záväznosti, pre Slovenskú republiku, ktorá už v tom čase bola členským štátom Európskej únie.

9. Obnova konania má predstavovať prostriedok nápravy súdneho rozhodnutia, ktorého nesprávnosť spočíva v nedostatku v skutkovom zistení. Ako už bolo povedané rozhodnutia v iných veciach sa nemôžu považovať za dôvod pre obnovu konania. Dokonca ani neskôr prijaté rozhodnutie v inej právnej veci samo o sebe nie je dôvodom pre povolenie obnovy konania, čo bolo konštatované aj v stanovisku MS ČSR z 8.9.1982 uverejnenom pod R/2/1983 a súdna prax z toho vychádza, napríklad uznesenie MS ČR 29Cdo 269/08 z 31.1.2008. Tento záver vyplýva aj rozhodnutia ÚS ČR, a to, že zmena právneho názoru nemôžu byť podkladom pre obnovu konania vo veci právoplatne skončenej, napríklad uznesenie ÚS II č. 111/98 zo dňa 7.5.1998. Judikatúra teda uvádza, že v zmysle § 397 písm. a) predtým § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. musí ísť o rozhodnutie, ktoré s vecou vecne a personálne súvisí. To, že sa objaví iné

rozhodnutie kde iný súd obdobnú vec posúdi inak, na obnovu konania nestačí, napríklad R 105/1998, rozhodnutie ÚS SR II ÚS 161/2012, preto nie je daný dôvod na obnovu konania podľa § 397 a).

10. Súd tu poukazuje aj na rozhodnutia iných odvolacích súdov v obdobných veciach o posúdení nedôvodnosti žaloby predtým návrhu na obnovu konania iných odvolacích súdov, napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 1Co/90/2015 z 23.4.2015. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje právne hranice a nemožno ju ponímať ako obranu nezodpovedného správania sa spotrebiteľa (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 23Cdo/1201/2009). Súd tu poukazuje, že je zrejmé, že rozsudok Oceáno Grupo Cofidy, Mostaza Claro a Bejan bol vydaný do 6.12.2007. Platobný rozkaz súd vydal dňa 20.2.2014.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je súd toho názoru, že žaloba bola podaná po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty, preto žalobu o obnovu konania odmietol.

12. Podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. súd prizná nárok na náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto prípade bol v konaní úspešný žalovaný, a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v celom rozsahu. O výške trov súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.